

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-06757/2022-ERU

V Ostravě dne 31. října 2022

Č. j. 06757-17/2022-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-06757/2022-ERU, zahájeném dne 25. července 2022 z moci úřední podle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je

společnost **Utylis Energie s.r.o.**,

se sídlem Jihovýchodní V 913/7, Záběhlice, 141 00 Praha 4, IČO: 241 21 975,

ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, rozhodl

t a k t o :

I.

Obviněný z přestupku, společnost Utylis Energie s.r.o., se sídlem Jihovýchodní V 913/7, Záběhlice, 141 00 Praha 4, IČO: 241 21 975, (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele** kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající **2 dílčími útoky** v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ust. § 4 odst. 1 věty první téhož zákona užil nekalou obchodní praktiku, když

- a) spotřebiteli [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „zákazník“), odběrné místo [REDAKCE] (dále jen „odběrné místo plynu“), dne 10. února 2022 prostřednictvím e-mailové zprávy zaslal informaci, že s účinností od 13. března 2022 dojde ke zvýšení ceny za dodávku plynu na 1 148 Kč/MWh a poučil jej o možnosti odstoupit od smlouvy o sdružených službách plynu i přes to, že daný zákazník měl s účastníkem řízení uzavřen Dodatek ke smlouvě o sdružených službách dodávky plynu č. [REDAKCE] ze dne 11. března 2021, kterým měl sjednánu fixní cenu za odebraný plyn ve výši 698 Kč/MWh do 30. června 2024,
- b) zákazníkovi, odběrné místo [REDAKCE] (dále jen „odběrné místo elektřiny“), dne 18. února 2022 prostřednictvím e-mailové zprávy zaslal informaci, že s účinností od 22. března 2022 dojde ke zvýšení ceny za dodávku elektřiny na 2 299 Kč/MWh a poučil jej o možnosti odstoupit od smlouvy o sdružených službách elektřiny i přes to, že daný zákazník měl s účastníkem řízení uzavřen Dodatek ke smlouvě o sdružených službách dodávky elektřiny č. [REDAKCE] ze dne 11. března 2021, kterým měl sjednánu fixní cenu za silovou elektřinu ve výši 1 299 Kč/MWh do 31. července 2024,

čímž postupoval v rozporu s požadavky odborné péče a zároveň tímto svým jednáním mohl podstatně narušit ekonomické chování uvedeného zákazníka, kterého vystavil zdánlivé volbě mezi odběrem plynu/elektřiny za vyšší cenu nebo ukončením smluvního závazku.

II.

Podle ust. § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ukládá **pokuta ve výši**

150 000 Kč (slovy: sto padesát tisíc korun českých),

kteřá je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25122.

III.

Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky**

1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25122.

O d ů v o d n ě n í

I. Zjištění předcházející správnímu řízení

- [1] Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků šetření Energetického regulačního úřadu (dále také „ERÚ“ či „správní orgán“) obsažených v podnětovém spise sp. zn. 06757/2022-ERU, který byl dne 3. června 2022 předán Odboru sankčních řízení a ve kterém je pokračováno.

II. Průběh správního řízení

- [2] Dne 9. března 2022 byl správnímu orgánu doručen podnět, týkající se poskytování sdružených služeb dodávky plynu/elektriny do odběrného místa plynu/elektriny zákazníka. Ve věci bylo Odborem kontroly energetiky a plynárenství ERÚ provedeno šetření, vedené pod sp. zn. 06757/2022-ERU.
- [3] Správní orgán dne 22. července 2022 zaslal účastníkovi řízení Oznámení o zahájení správního řízení, č. j. 06757-12/2022-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 25. července 2022.
- [4] Dne 12. srpna 2022 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti se vyjádřit k podkladům rozhodnutí a doložit aktuální majetkové poměry č. j. 06757-14/2022-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 15. srpna 2022. Účastník řízení se ve věci vyjádřil přípisem č. j. 06757-15/2022-ERU doručeným správnímu orgánu dne 15. srpna 2022.
- [5] Správní orgán vyzval účastníka řízení přípisem č. j. 06757-16/2022-ERU ze dne 30. srpna 2022, který byl doručen téhož dne, k doplnění důkazů uvedených v rámci podání účastníka řízení vedeného pod č. j. 06757-15/2022-ERU, a to do 5 kalendářních dnů od doručení předmětné výzvy. Účastník řízení na výzvu správního orgánu nijak nereagoval.
- [6] Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následně vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

III. Popis skutkového stavu

- [7] Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. [REDAKCE] s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 18. června 2013 a dále držitelem licence na obchod s plynem č. [REDAKCE] s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 18. června 2013.
- [8] Zákazník uzavřel s účastníkem řízení dne 30. listopadu 2020 Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny č. [REDAKCE] (dále jen „smlouva o dodávce elektřiny“). V rámci předmětné smlouvy byla sjednána individuální cena za silovou elektřinu ve výši 1 299 Kč/MWh, přičemž platnost této ceny měla v souladu se smluvními podmínkami skončit nejpozději uplynutím kalendářního roku, ve kterém budou zahájeny dodávky na základě předmětné smlouvy. Pro každý další rok měla být cena elektřiny stanovena výpočtem.
- [9] Zákazník uzavřel s účastníkem řízení dne 30. listopadu 2020 Smlouvu o sdružených službách dodávky plynu č. [REDAKCE] (dále jen „smlouva o dodávce plynu“). V rámci předmětné smlouvy byla sjednána individuální cena za odebraný plyn ve výši 698 Kč/MWh, přičemž platnost této ceny měla v souladu se smluvními podmínkami skončit nejpozději uplynutím kalendářního roku, ve kterém budou zahájeny dodávky na základě předmětné smlouvy. Pro každý další rok měla být cena plynu stanovena výpočtem.
- [10] Dne 11. března 2021 uzavřeli zákazník a účastník řízení Dodatek ke smlouvě o dodávce plynu/elektřiny, (dále jen „dodatek“), jehož předmětem byla změna doby trvání smlouvy a ceníku, pro odběrná místa zákazníka. Doba trvání smluv byla změněna z 5 na 3 roky a dále bylo provedeno pevné stanovení ceny po vymezené období, v rámci odběrného místa elektřiny na období od 1. srpna 2021 do 31. července 2024 v částce 698 Kč/MWh a měsíční poplatek 140 Kč, v rámci odběrného místa plynu na období od 1. července 2021 do 31. června 2024 v částce 1 299 Kč/MWh a měsíční poplatek 140 Kč. Zákazník odeslal podepsaný dodatek účastníkovi řízení dne 12. března 2021, jak vyplývá z podacího lístku z téhož dne.
- [11] Oznámením ze dne 5. listopadu 2021 byl zákazník informován o změně cenového ujednání v rámci smlouvy o dodávce elektřiny, když účastník řízení uvedl, že „v období extrémních výkyvů cen na světových trzích, se nemusíte obávat, že budete mít předražené ceny energií oproti jiným dodavatelům, a to i přesto, že do výpočtu ceny nově vstupuje koeficient strukturování odběru S... Věříme, že i přes výše uvedenou změnu cenového ujednání, kterou vám tímto oznamujeme, nadále zůstanete naším spokojeným zákazníkem...“. Popis změny byl uveden s účinností od 1. ledna 2022, a to v části smlouvy CENA ZA KOMODITU A VÝŠE ZÁLOHY ujednání o ceně za hvězdičkou, se stanovením nového vzorce pro výpočet „ $VT \text{ v Kč/IMWh} = F \text{ PXE CZ BL CAL} * S * \text{ČNB} + 299 \text{ Kč}$ “.
- [12] Oznámením ze dne 8. listopadu 2021 byl zákazník informován o změně cenového ujednání v rámci smlouvy o dodávce plynu, když účastník řízení uvedl, že „v období extrémních výkyvů cen na světových trzích, se nemusíte obávat, že budete mít předražené ceny energií oproti jiným dodavatelům, a to i přesto, že do výpočtu ceny nově vstupuje koeficient strukturování odběru S... Věříme, že i přes výše uvedenou změnu cenového ujednání, kterou vám tímto oznamujeme, nadále zůstanete naším spokojeným zákazníkem...“. Popis změny byl uveden s účinností od 1. prosince 2021, a to v části smlouvy CENA ZA KOMODITU A VÝŠE ZÁLOHY ujednání o ceně za hvězdičkou, se stanovením nového vzorce pro výpočet „ $\text{Kč/IMWh} = G * S * \text{ČNB} + 299 \text{ Kč}$ “.
- [13] Zákazník na předmětná oznámení účastníka řízení reagoval přípisem ze dne 22. listopadu 2021 v rámci něhož uvedl, že s oznámením ze dne 5. a 8. listopadu 2021 nesouhlasí, jelikož ceny energií má ustáleny na základě dodatku.
- [14] Účastník řízení reagoval prostřednictvím e-mailu dne 24. listopadu 2021 s omluvou zákazníkovi, a sdělením, že došlo k chybě v rámci evidence předmětného dodatku ke smlouvě o dodávce plynu/elektřiny, přičemž byla provedena oprava a nastavení **fixní ceny** na dobu 3 let v souladu s dodatkem.

- [15] Dne 10. února 2022 bylo zákazníkovi doručeno prostřednictvím e-mailu oznámení o zvýšení ceny stanovené individuálním ujednáním ve smlouvě o dodávce plynu, v rámci něhož účastník řízení mj. uvedl, že „*Cenové podmínky pro naše zákazníky jsme vždy dodrželi po celé období fixace ceny, tak jak bylo smluvně ujednáno. I když nás to vůbec netěší, musíme tentokrát i my bohužel reagovat navýšením některých cen, a proto s účinností od 13. března 2022 zvýšíme cenu za megawatthodinu dodávky plynu. Opíráme se o čl. X. odst. 9 VOPDP, který nám umožňuje písemným oznámením Odběrateli zvýšení ceny stanovené individuálním ujednáním ve Smlouvě z důvodu změn legislativy, podmínek na trhu s energiemi a/nebo na finančních trzích (zejména v případě neočekávaných kurzových změn).*“. Zákazník byl zároveň poučen o možnosti odstoupit od smlouvy o dodávce plynu.
- [16] Dne 18. února 2022 bylo zákazníkovi doručeno prostřednictvím e-mailu oznámení o zvýšení ceny stanovené individuálním ujednáním ve smlouvě o dodávce elektřiny, v rámci něhož účastník řízení mj. uvedl, že „*Cenové podmínky pro naše zákazníky jsme vždy dodrželi po celé období fixace ceny, tak jak bylo smluvně ujednáno. I když nás to vůbec netěší, musíme tentokrát i my bohužel reagovat navýšením některých cen, a proto s účinností od 22. března 2022 zvýšíme cenu za megawatthodinu dodávky elektřiny. Opíráme se o čl. X. odst. 9 VOPDE, který nám umožňuje písemným oznámením Odběrateli zvýšení ceny stanovené individuálním ujednáním ve Smlouvě z důvodu změn legislativy, podmínek na trhu s energiemi a/nebo na finančních trzích (zejména v případě neočekávaných kurzových změn).*“. Zákazník byl zároveň poučen o možnosti odstoupit od smlouvy o dodávce elektřiny.
- [17] Zákazník reagoval ve dnech 11. a 21. února 2022 vyjádřením nesouhlasu s navýšením ceny se sdělením, že od předmětné smlouvy o dodávce elektřiny/plynu odstoupovat nechce.
- [18] Účastník řízení zákazníkovi dopisem ze dne 1. března 2022, v reakci na nesouhlas se zvýšením ceny energií sdělil, že k učiněným krokům je oprávněn s ohledem na znění obchodních podmínek, přičemž zákazníkovi nemůže nabídnout cenu jinou, ani ponechat cenu původní, tedy na svém stanovisku nadále trvá. Možné řešení účastník řízení shledává v možnosti zákazníka odstoupit od smlouvy o dodávce plynu/elektřiny, právě s ohledem na navýšení cen.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

- [19] Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
- [20] Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.
- [21] Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytykaná jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a zákon o ochraně spotřebitele. Zákon o odpovědnosti za přestupky byl naposledy novelizován s účinností od 1. února 2022. Zákon o ochraně spotřebitele nebyl v mezidobí od spáchání vytykaného jednání účastníkem řízení novelizován.
- [22] S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákonů pozdějších a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytykané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno.

IV. II. Obecný právní rámec

- [23] Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.
- [24] Podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika nekalá, je-li v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejím působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě.
- [25] Podle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.
- [26] Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).
- [27] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.
- [28] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.
- [29] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38 (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praktiky), musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázaná dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nespĺňuje kritéria žádná ze zakázaných praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázaná podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praktiku. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika napĺňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
- [30] Závěry výše uvedené judikatury lze tedy obecně shrnout tak, že při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praktika napĺňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praktikách (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praktika v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika napĺňuje

pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.

IV. III. Právní posouzení skutku

- [31] V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s plynem a licence na obchod s elektřinou, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji plynu/elektřiny, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky plynu/elektřiny, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi plyn/elektřinu, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu plynu/elektřiny a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči zákazníkovi vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.
- [32] V rámci správního řízení bylo zjištěno, že zákazník je nepodnikající fyzická osoba, která nejednala v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Správní orgán tak usuzuje ze skutečnosti, že ve smlouvách o sdružených službách dodávky plynu/elektřiny není u zákazníka uvedeno IČO, ale jeho datum narození. Zákazník tak naplňuje definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.
- [33] V rámci vedeného správního řízení bylo dále zjištěno a prokázáno, že účastník řízení dne 10. února 2022 zaslal zákazníkovi informaci, že s účinností od 13. března 2022 dojde ke zvýšení ceny za dodávku plynu, a to na částku ve výši 1 148 Kč/MWh. Následně dne 18. února 2022 zaslal účastník řízení oznámení o zvýšení ceny silové elektřiny, s účinností od 22. března 2022, a to s částkou 2 299 Kč/MWh.
- [34] Správní orgán se zabýval otázkou způsobu sjednání výše ceny za sdružené služby dodávky plynu/elektřiny se zákazníkem, přičemž dospěl k závěru, že cena byla sjednána jako cena fixní. Správní orgán vycházel z Dodatku uzavřeného mezi zákazníkem a účastníkem řízení dne 11. března 2021, z něhož zcela zřejmě vyplývá, že cena byla stanovena individuálně, určitě, s jasně stanovenou dobou trvání smluvního závazku. Správní orgán má za to, že z takto uzavřeného Dodatku průměrný spotřebitel (zákazník) dokáže odvodit, že pevně stanovené době odpovídá pevně stanovená cena.
- [35] Účastník řízení zákazníkovi i přes to, že měl sjednanu fixní cenu za dodávku plynu/elektřiny, oznámil zvýšení ceny dodávky plynu/elektřiny, a to počínaje měsícem březen 2022. Účastník řízení tak nedodržel smluvní závazek, tj. ponechání pevně stanovené ceny za dodávku plynu/elektřiny do sjednané doby, ke kterému se v Dodatku zavázal.
- [36] Účastník řízení se dovolával oprávněnosti provedení jednostranného zvýšení ceny s odkazem na čl. X odst. 9 Všeobecných obchodních podmínek pro dodávku zemního plynu (dále jen „VOPDP“) a čl. X odst. 9 Všeobecných obchodních podmínek pro dodávku elektřiny (dále jen „VOPDE“). Předmětný článek VOPDP a VOPDE stanovuje oprávnění dodavatele (účastníka řízení) ke změně obchodních podmínek a/nebo zvýšení ceny vydáním nového znění VOPDP/VOPDE, Ceníku, a to písemným oznámením odběrateli (zákazníkovi) o zvýšení ceny stanovené individuálním ujednáním ve Smlouvě z důvodu změn legislativy, podmínek na trhu s energiemi a/nebo na finančních trzích (zejména v případě neočekávaných kurzových změn), inovací poskytovaných služeb, nutností ošetření rizik smluvních vztahů či za účelem vyvážené optimalizace právních vztahů s odběrateli.
- [37] K předmětnému ujednání účastníka řízení obsaženému v rámci čl. X odst. 9 VOPDP a VOPDE správní orgán uvádí, že z ust. § 1752 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), vyplývá možnost ujednat si jednostrannou změnu závazku, ale tato změna je možná pouze v přiměřeném rozsahu (tj. ujednání nemůže dát jedné straně právo měnit obsah podmínek zcela libovolně, rozsah změny musí být přiměřený). V rámci smluv uzavíraných se spotřebitelem musí být jasně a srozumitelným způsobem formulovány mj. důvody pro změnu závazku, aby nedocházelo k rozporu s ust. § 1814 písm. g) občanského zákoníku, tedy aby nebylo podnikateli dovoleno měnit práva či povinnosti stran ze své vůle.

- [38] Z komentáře k ustanovení ust. § 1752 občanského zákoníku vyplývá, „*Nepřihlíží se ani ke změnám vyvolaným změnou navrhovatelových osobních nebo majetkových poměrů (v případě vedeného správního řízení účastníka řízení). Pouhá skutečnost, že se zhoršily hospodářské výsledky navrhovatele (došlo k poklesu zisku, růstu nákladů), není důvodem pro změnu. Postup podle § 1752, není-li to sjednáno, by neměl být používán k řešení špatných ekonomických rozhodnutí (např. smluvní neošetření rizik z budoucích změn na trhu), kdy se smlouva následně pro jednu stranu ukáže ekonomicky nevýhodná.*“ Nedostatečnou formulaci možnosti navýšení cen z důvodu změn podmínek na trhu, jež sama o sobě nezakládá možnost dodavatele k jednostranné změně smluvních podmínek, lze tak považovat za zakázané ujednání smlouvy. Správní orgán také podotýká, že změna sjednaného smluvního závazku s fixní cenou je zcela jistě v neprospěch zákazníka, jelikož za nepříznivé situace na energetickém trhu, který není účastníkem řízení v rámci VOPDE a VOPDD nijak konkrétně upřesněn, by mohl účastník řízení kdykoliv měnit výši ceny energií i přesto, že v rámci smluvního závazku garantoval zákazníkovi pevnou cenu, a tedy jej vystavuje značné ekonomické nejistotě.
- [39] Správní orgán dále odkazuje na ust. § 1751 občanského zákoníku, které zakotvuje, že odchylná ujednání ve smlouvě mají před zněním obchodních podmínek přednost. Za obchodní podmínky je třeba považovat nepřímá ujednání, tj. takové části smluvního obsahu, které nejsou sjednány přímo ve smlouvě, ale na které smlouva odkazuje. Z uvedeného ustanovení občanského zákoníku je tedy zřejmé, že znění obchodních podmínek nemůže změnit taková ustanovení smlouvy, která jsou s obchodními podmínkami v rozporu. Obchodní podmínky racionalizují smluvní vztah jen v případě, že jsou samy jasné a nejsou rozporné.
- [40] Účastník řízení uzavřel se zákazníkem dodatek ke smlouvě o sdružených službách dodávky plynu/elektriny v rámci něhož byla sjednána individuálně určitá – fixní cena za dodávky daných komodit. Takto sjednané přímé ujednání ve smlouvě (dodatku) má přednost před nepřímým ujednáním ve VOPDP a VOPDE, jež je v daných případech neurčitým ujednáním, jak bylo vymezeno výše.
- [41] V rámci ust. čl. X odst. 9 VOPDP a VOPDE je dále uvedeno, že ust. čl. X odst. 9), 9a), 9b) a 9c) mají v případě rozporu před ujednáními ve Smlouvě přednost vyjma případů, kdy je ve smlouvě použití těchto ustanovení výslovně vyloučeno, přičemž výjimka platí pouze ohledně toho ujednání, kterého se výslovně vyloučení týká.
- [42] Správní orgán poukazuje na ust. § 1813 občanského zákoníku, jež obsahuje generální klauzuli, která obecně vymezuje nepřiměřená ujednání v neprospěch spotřebitele a zakazuje tak „*ujednání, která zakládají v rozporu s požadavkem přiměřenosti významnou nerovnováhu práv nebo povinností stran v neprospěch spotřebitele. To neplatí pro ujednání o předmětu plnění nebo ceně, pokud jsou spotřebiteli poskytnuty jasným a srozumitelným způsobem.*“ Uvedené ust. občanského zákoníku vztahuje nerovnováhu práv nebo povinností smluvních stran na požadavek přiměřenosti, který je nutné zkoumat vždy s ohledem na všechny okolnosti případu. Komentář k předmětnému ustanovení dále uvádí, že „*Ujednání není individuálně sjednáno, jestliže smluvní strana neměla reálnou možnost ovlivnit jeho obsah, zejména jestliže je připraveno jednou stranou předem, a to nezávisle na tom, zda tvoří součást obchodních podmínek nebo formuláře. Pouhá nabídka předem stanovených možností, např. nabídka tarifů, variant, neznamená, že smlouva byla uzavřena individuálně.*“ Přezkum se však vztahuje i na ujednání sjednaná individuálně (srov. NS Cjpn 200/2011). I v případě takového ujednání může podnikatel zneužít svého silnějšího postavení, např. při využití agresivních nebo klamavých obchodních praktik či nejasných ujednání, a spotřebitel může uzavřít smlouvu, kterou by bez takového zneužití neuzavřel.
- [43] Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie je třeba při posouzení nepřiměřenosti smluvních ujednání vzít v úvahu zejména povahu zboží a služeb, okolnosti uzavírání smlouvy, jakož i další ujednání posuzované smlouvy nebo jiné smlouvy, ze kterých předmětná smlouva vychází. Posouzení nepřiměřenosti smluvních ujednání nelze činit izolovaně, nýbrž je nutné nepřiměřenost takového ujednání zkoumat právě ve spojitosti s dalšími ujednáními smluvních stran [rozsudek ESD ve věci C 472/11 ze dne 21. února 2013 (Banif Plus Bank Zrt. vs. Csabovi Csipaiovi, Viktorii Csipai)]. Pokud

prodávající zboží nebo poskytovatel služby v klauzuli uvedené v obecných podmínkách spotřebitelských smluv stanoví jednostrannou změnu nákladů souvisejících se službou, která má být poskytnuta, aniž výslovně popíše způsob změny ceny nebo ve smlouvě upřesní pádné důvody této změny, lze takové ujednání posoudit jako nepřiměřené [rozsudek ESD ve věci C 472/10 ze dne 26. dubna 2012 (Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság vs. Invitel Távközlési Zrt.)].

- [44] Správní orgán má za to, že ujednání čl. X. odst. 9 VOPDP a VOPDE, konkrétně, že účastník řízení může jednostranně měnit obchodní podmínky a/nebo zvýšit ceny mj. z důvodu změny podmínek na trhu s energiemi a/nebo na finančních trzích, je ve vztahu k fixně sjednané ceně a vyloučení přednosti smlouvy, respektive dodatku, v případě rozporů mezi předmětným ustanovením obchodních podmínek a dodatkem, ujednáním nepřiměřeným, jelikož zakotvuje nepřiměřenou smluvní podmínku, která způsobuje významnou nerovnováhu práv a povinností v neprospěch spotřebitele. Správní orgán považuje smluvní podmínku za nepřiměřenou, neboť má za to, že takto ujednané oprávnění účastníka řízení je formulováno velmi obecně, jelikož jej lze vztáhnout na širokou škálu možných změn podmínek na trhu s energiemi a také s ohledem na vyloučení přednosti odchylných ustanovení smlouvy (dodatku), které působí vůči spotřebiteli ve značném neprospěchu a nerovnováze s ohledem na postavení spotřebitele, jakožto slabší strany. Účastník řízení tím, že změny podmínek na trhu s plynem/elektrinou nikterak blíže nespécifikoval (nebyly poskytnuty jasným a srozumitelným způsobem), vystavil spotřebitele tomu, že z takto formulovaného ujednání nemá možnost zjistit o jaké konkrétní změny podmínek se může jednat.
- [45] Správní orgán dále považuje za důležité zmínit i ust. § 1753 občanského zákoníku, které obsahuje zákaz překvapivých ujednání v obchodních podmínkách. Správní orgán má za to, že ujednání opravňující účastníka řízení jednostranně změnit cenu zafixovanou na určité časově omezené období, je zcela zjevně ujednáním pro zákazníka překvapivým, když tento se spoléhal na skutečnost, že smluvní závazek s pevně stanovenou cenou na dobu určitou bude po tuto dobu v nezměněné podobě trvat. V kontextu s výše uvedeným stojí také ustanovení o vyloučení přednosti dodatku smlouvy před obchodními podmínkami, a tedy možností změny, respektive zvýšení ceny energií, kdy v danou chvíli se ustanovení týkající se zakotvení fixní ceny jeví zcela bezpředmětným, jelikož tato cena, pro spotřebitele zcela překvapivě, není v konečném výsledku fixní, když dle výkladu účastníka řízení může být kdykoliv měněna.
- [46] Správní orgán podle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, přistoupil ke zjišťování, zda je popsána obchodní praktika účastníka řízení zakázaná podle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách. Nejprve vyhodnocoval, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele.
- [47] Správní orgán po prostudování nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele dospěl k závěru, že posuzovaná obchodní praktika nespĺňuje kritéria žádné ze zakázaných praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, a proto přistoupil k posuzování, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přičemž i v tomto případě dospěl k závěru, že se o takové obchodní praktiky nejedná, což odůvodňuje následovně.
- [48] Obchodní praktika podle ust. § 5 zákona o ochraně spotřebitele je považována za klamavou, pokud obsahuje věcně nesprávnou informaci a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Za klamavou se považuje také obchodní praktika obsahující pravdivou informaci, jestliže vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil, pokud jakýmkoli způsobem uvádí nebo je schopna uvést spotřebitele v omyl, kdy je v zákoně přímo stanoveno, čeho se takový omyl musí týkat. Klamavého opomenutí se může prodávající vůči spotřebiteli dopustit, pokud opomene uvést podstatné informace, které spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí ohledně koupě, což způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní

rozhodnutí ohledně této koupě, které by jinak neučinil, nebo pokud prodávající podstatné informace zatají nebo poskytne nejasným, nesrozumitelným nebo nejednoznačným způsobem, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.

- [49] Co se týká posouzení, zda projednávaná obchodní praktika nenese znaky klamavého konání nebo klamavého opomenutí, správní orgán uvádí, že projednávaná obchodní praktika nenaplnuje kritéria klamavého konání, jelikož oznámení o zvýšení ceny za dodávku plynu/elektřiny, které účastník řízení zákazníkovi zaslal, neobsahovalo věcně nesprávnou informaci. Účastník řízení v předmětném oznámení jen shrnuje vývoj trhu s energiemi a následně uvádí novou cenu plynu/elektřiny. Správní orgán má dále za to, že oznámení o zvýšení ceny ani neuvádí spotřebitele v omyl ohledně ceny, jelikož oznámení obsahuje přesně stanovenou výši ceny.
- [50] V daném případě se nejedná ani o klamavé opomenutí, neboť nekalost oznámení o zvýšení ceny nespočívá v tom, že by účastník řízení podstatné informace, které průměrný spotřebitel potřebuje vědět, aby mohl učinit informované ekonomické rozhodnutí, opomenul uvést, zatajil nebo je poskytl nejasným, nesrozumitelným nebo nejednoznačným způsobem. Obsah oznámení je sám o sobě srozumitelný, a i průměrný spotřebitel z obsahu tohoto oznámení je schopen porozumět tomu, co se s cenou dané komodity stane.
- [51] Správní orgán rovněž posuzoval, zda uvedená obchodní praktika nenaplnuje skutkovou podstatu agresivní obchodní praktiky podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Obchodní praktika podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele je agresivní a nekalá je-li činěna na základě použití obtěžování, donucování včetně použití fyzické síly či nepatřičného ovlivňování, což výrazně zhorší nebo může zhoršit svobodu volby nebo chování průměrného spotřebitele ve vztahu k výrobku nebo službě, a to celé způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. V daném případě se o agresivní obchodní praktiku nejedná, jelikož posuzovaná praktika nenaplnuje znaky jednání uvedeného v ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele.
- [52] Správní orgán proto přistoupil k posouzení, zda popsaná obchodní praktika naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
- [53] Podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika nekalá, je-li v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobitelná podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejím působením vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě.
- [54] Aby byla obchodní praktika nekalá ve smyslu ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele, musí dojít k jednání podnikatele vůči spotřebiteli, přičemž se dle výkladu Soudního dvora Evropské unie při posouzení spotřebitele používá kritérium průměrného spotřebitele. Průměrným spotřebitelem podle ust. bodu 18 a 19 směrnice o nekalých obchodních praktikách je spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory. Tuto definici vymezil Soudní dvůr Evropské unie a jedná se o tzv. normativní model průměrného spotřebitele.
- [55] V první řadě je nutno uvést, že nastavení hlediska průměrného spotřebitele a jeho posouzení v daném případě je otázkou prioritně právní, nikoliv skutkovou, což ostatně plyne i z ust. bodu 18 směrnice o nekalých obchodních praktikách, kde je stanoveno, že pojem průměrného spotřebitele není statistický a že pro stanovení typické reakce průměrného spotřebitele v daném případě budou muset vnitrostátní soudy a orgány vycházet z vlastního úsudku, s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora Evropské unie.
- [56] Průměrný spotřebitel představuje abstraktní model nejvhodnějšího zástupce množiny nehomogenních prvků, kdy je třeba sledovat, zda může být určitým jednáním oklamán. V jednotlivém případě hrají důležitou roli konkrétní sledované vlastnosti skupiny spotřebitelů, jež jsou přenášeny na průměrného spotřebitele. Důležitou roli hrají vlastnosti relevantní skupiny spotřebitelů. Prvotně je tedy třeba vymezit relevantní skupinu spotřebitelů, kdy kritériem pro její určení bude zejména nabízený nebo poskytovaný

produkt nebo služba (v daném případě sdružené služby dodávky plynu/elektriny). Při modelování průměrného spotřebitele relevantní skupiny je nezbytné zohlednit jednotlivé vlastnosti spotřebitelů a v přiměřené míře je do daného modelu promítnout. Průměrný spotřebitel je tedy ideální model, myšlenkový produkt, jemuž ve skutečnosti nemusí odpovídat žádný jedinec ze sledované skupiny.

- [57] Vnímání průměrného spotřebitele v judikatuře Soudního dvora Evropské unie je uvedeno výše (viz tzv. normativní model průměrného spotřebitele), kdy se jedná o spotřebitele, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory [viz například rozsudek ESD ve věci C 210/96 ze dne 16. července 1998 (Gut Springenheide GmbH a Rudolf Tusky vs. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung), dle kterého je průměrný spotřebitel vykreslen jako přiměřeně dobře informovaný, opatrný a obezřetný, či rozsudek ESD ve věci C 358/01 ze dne 6. listopadu 2003 (Komise vs. Španělsko), dle kterého je průměrný spotřebitel v dostatečné míře informovaný, ale také opatrný a schopný řadu informací si opatřit a zpracovat sám].
- [58] Podle judikatury českých soudů (viz například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. května 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006) je průměrným spotřebitelem spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (jak je vykládáno Evropským soudním dvorem). Také bylo judikováno, viz například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. října 2008, sp. zn. 32 Cdo 4661/2007, že míra pozornosti průměrného spotřebitele má být posuzována přísněji než dříve (již nepostačuje pouze povrchní či zběžná pozornost, ale „rozumná míra pozornosti a opatrnosti“ - viz ust. bodu 18 směrnice o nekalých obchodních praktikách). Na druhou stranu je podle názoru správního orgánu nutné vzít s ohledem na současný vývoj trhu s energiemi v potaz skutečnost, že spotřebitelé jsou aktuálně, ale i již v posuzovaném období (období, kdy došlo k vytykánému jednání účastníka řízení) informováni o nejisté situaci na trhu s energiemi a o zvyšování cen energií prakticky denně, což může vést spotřebitele k pocitu nejistoty ohledně dodávek energií a naopak tedy míru jeho pozornosti a opatrnosti narušovat nepřehledným množstvím mnohdy těžko vyhodnotitelných informací.
- [59] V daném případě je nutné tedy posoudit hledisko průměrného spotřebitele zejména s ohledem na výše uvedené judikované závěry soudů. Stupeň pozornosti průměrně informovaného a rozumného spotřebitele by se měl odvíjet od důležitosti nabízeného produktu či služby. Energie (v tomto případě plyn a elektrina) a jejich kontinuální dodávka jsou pro spotřebitele zcela jistě důležité, neboť se jedná o produkt každodenní spotřeby a také potřeby, a proto by měl být spotřebitel v dané oblasti informovaný a v rozumné míře také pozorný a opatrný.
- [60] Lze obecně shrnout, že průměrný spotřebitel je v daném případě spotřebitel, který plyn/elektrinu (resp. sdružené služby dodávky plynu/elektriny) využívá ke svým každodenním potřebám, a z toho důvodu je pro něj důležitá kontinuální dodávka této komodity. Ač je trh s energiemi pro běžného spotřebitele (tedy i pro průměrného spotřebitele) komplikovaný a nepřehledný, orientuje se v něm alespoň na základní úrovni, a to i díky médiím, jimiž je upozorňován na nekalé obchodní praktiky některých obchodníků s plynem/elektrinou.
- [61] Správní orgán má za to, že ujednání ve smlouvě (Dodatku) popsaná výše, ze kterých je dovozena fixace ceny chápe tzv. průměrný spotřebitel jako záruku neměnnosti ceny. Tím pádem tzv. průměrný spotřebitel nemůže ujednání tvrdící opak (tedy ujednání zakládající možnost jednostranné změny ceny) rozumně očekávat, nadto pokud je změna odvozována z nepřiměřených ustanovení VOPDP a VOPDE.
- [62] Správní orgán má dále za to, že uvedené jednání účastníka řízení, tj. oznámení o zvýšení fixované ceny, je rovněž v rozporu s požadavky odborné péče, kdy touto se podle ust. § 2 odst. 1 písm. p) zákona o ochraně spotřebitele rozumí úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti. Uzavře-li účastník řízení s odběrateli v postavení spotřebitelů smlouvu nebo dodatek ke smlouvě, v rámci kterých se zaváže k určitému plnění, měl by dbát na to, aby

také v souladu se smlouvou (dodatkem) postupoval. V daném případě měl účastník řízení dodržet sjednanou garantovanou cenu za dodávku plynu/elektřiny, ke které se v Dodatku zavázal.

- [63] Účastník řízení i přesto, že uzavřel se zákazníkem smluvní závazek, v rámci kterého byla sjednána pevně stanovená cena na určitou dobu, čímž dotčeného spotřebitele vystavil určité jistotě neměnné ceny, tak mu zaslal informaci o změně ceny, tj. že mu bude dodávat elektřinu/plyn za cenu vyšší. Správní orgán má za to, že takovéto jednání účastníka řízení neodpovídá poctivým obchodním praktikám v oblasti jeho činnosti. Nadto správní orgán uvádí, že pokud by smluvně ujednanou fixní cenu dodavatelé energií mohli ze své vůle jednostranně měnit, pak by pevně sjednaná cena ve smlouvě, případně dodatku postrádala jakýkoliv smysl.
- [64] K samotné nekalosti obchodní praktiky postačí pouhá způsobilost podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, přičemž je již nerozhodné, zda bylo chování spotřebitele skutečně ovlivněno. Není tak důležitý výsledek, ale podstata samotné praktiky a její vliv na spotřebitele.
- [65] Účastník řízení v návaznosti na zvyšování cen energií oznámil zákazníkovi, že již není schopen dodržet pro celé období fixace ceny, tak jak bylo smluvně sjednáno a musí tedy s účinností od 13. a 22. března 2022 zvýšit cenu plynu/elektřiny, a v případě, že na takovou změnu nepřistoupí má možnost využít svého práva na odstoupení od smlouvy uzavřené s účastníkem řízení. Jednalo se tedy o sdělení podstatných informací, které byly způsobilé ovlivnit chování zákazníka ve vztahu k setrvání ve smluvním vztahu zajišťujícím dodávku energií a zároveň toto chování podstatně narušit, když zákazník v okamžiku obdržení informace o změně ceny za dodávku plynu/elektřiny nemohl vědět, která z účastníkem řízení uvedených možností bude pro něho výhodná, tedy zda má přistoupit na změnu ceny, která se může s ohledem na jednání účastníka řízení znova změnit, a to stejným postupem, jelikož situace na trhu s energiemi je stále nestabilní a tedy každá její změna by podle účastníka řízení mohla zakládat právo na změnu obchodních podmínek, respektive zvýšení ceny energií, nebo má od smlouvy odstoupit a najít si nového dodavatele energií. Správní orgán má za to, že vytýkané jednání účastníka řízení bylo způsobilé ovlivnit chování spotřebitele ve vztahu k dané službě a zároveň toto chování podstatně narušit, a to tak, že daného spotřebitele vystavil zdánlivé volbě, zda bude odebírat plyn/elektřinu za vyšší cenu, nebo přistoupí k tomu, že smluvní závazek s účastníkem řízení ukončí.
- [66] Průměrný spotřebitel podle směrnice o nekalých obchodních podmínkách není každopádně někým, kdo potřebuje jen malou ochranu, jelikož je vždy schopen získat dostupné informace a jednat na základě těchto informací prozíravě. Průměrný spotřebitel, který se setkává se složitými nabídkami obzvláště v energetickém odvětví, není ve skutečnosti schopen vybrat nabídku, která bude pro něj nejlepší. V daném případě lze těžko dovozovat, že si spotřebitel bude schopen sehnat potřebné informace v relativně krátké době, kterou od obdržení oznámení o změně podmínek smluvního vztahu měl.
- [67] Zákazník, který sjednaný produkt (tj. fixní cenu) vnímal jako jistotu neměnné ceny na určitou dobu, tak byl ze dne na den vystaven určité nejistotě ohledně dodávky životně potřebných a důležitých komodit, a to ve smyslu toho, že pokud přistoupí k ukončení smluvního závazku budou muset za nejisté situace na energetickém trhu hledat nového dodavatele energií, čímž bude vystaven nejen zdoluhavému vyřizování přechodu k jinému dodavateli z důvodu nadměrného zájmu zákazníků o přechod k jiným dodavatelům, ale i nejistotě zda jej jím zvolený dodavatel převezme a za jakých podmínek mu bude danou komoditu dodávat. Správní orgán má za to, že pokud by zákazník využil svého práva na odstoupení od smlouvy, bylo by to ve výsledku prospěšné jen pro účastníka řízení, který by se na úkor zákazníka neoprávněně zbavil povinnosti dodržet smluvně ujednané závazky, které se pro něj staly po vzrůstu velkoobchodních cen nevýhodnými.
- [68] Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení jakožto prodávající užil vůči zákazníkovi nekalou obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 1 věty první zákona o ochraně spotřebitele, čímž porušil zákaz užití nekalých obchodních praktik stanovený ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele.

IV. IV. Formální a materiální stránka přestupku

- [69] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty přestupku, pokud zároveň není jednáním společensky škodlivým. Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka přestupku a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se správní orgán zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných přestupků.
- [70] Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.
- [71] Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že jednáním účastníka řízení byla naplněna formální stránka pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, když účastník řízení jakožto prodávající vůči zákazníkovi porušil zákaz používání nekalých obchodních praktik.
- [72] K právní kvalifikaci jednání účastníka řízení specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí jako pokračujícího přestupku správní orgán uvádí, že na posouzení odpovědnosti za přestupky se užije definice obsažená v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve kterém se uvádí, že pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož (i) jednotlivé dílčí útoky (ii) vedené jednotným záměrem (iii) naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, (iv) jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.
- [73] Správní orgán konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele má za kumulativně splněné, když (i) se jedná o 2 dílčí útoky – skutky spočívají v zaslání informace ohledně změny cen za dodávku plynu/elektriny, (ii) tyto dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem ve snaze v návaznosti na změnu ceny nedodržet smluvené závazky s cílem ekonomického prospěchu, (iii) tyto dílčí útoky naplňují stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, (iv) tyto dílčí útoky byly provedeny stejným způsobem, tj. informováním zákazníka o změně ceny plynu/elektriny, jsou spojeny blízkou souvislostí časovou (zaslání informace během měsíce února), jakož i souvislostí v předmětu útoku (vůči veřejnému zájmu na ochraně práv spotřebitele).
- [74] V daném případě konkrétní společenská škodlivost spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitele (zákazníka), neboť účastník řízení i přes garantovanou pevnou cenu za dodávku plynu/elektriny zaslal zákazníkovi informaci, že bude dodávat plyn/elektrinu za cenu skoro dvojnásobnou, přičemž v případě, že zákazník s nově stanovenou cenou za danou komoditu nebude souhlasit, může od uzavřené smlouvy odstoupit, čímž by se účastník řízení z ujednaných smluvních závazků (tj. ponechání doby trvání a sjednané pevné ceny) zcela vyvázal. Účastník řízení tím, že zákazníkovi zvýšil garantovanou cenu za dodávky plynu/elektriny, změnil postavení zákazníka, který nepředpokládal větší finanční zatížení v rámci plateb za dodávky plynu/elektriny, jelikož měl za to, že sjednané ceny jsou cenami fixními, přičemž nemůže dále predikovat, zda k jednání ze strany účastníka řízení nedojde opakovaně. Kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Nekalé obchodní

praktiky totiž významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže.

- [75] S ohledem na výše uvedené tak správní orgán uzavírá, že jednání účastníka řízení vůči zákazníkovi dosahuje vyšší míry společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti, než je míra nižší než nepatrná, a proto je nutné konstatovat, že je naplněna také materiální stránka pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

IV. V. Odpovědnost za přestupek

- [76] Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení.
- [77] Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele a nepoškodil tak zájmy chráněné zákonem.
- [78] Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

IV. VI. Návrhy a námítky účastníka řízení a jejich vypořádání

- [79] Účastník řízení v rámci vyjádření ze dne 12. srpna 2022 uvedl, že povinnost poučení o právu na odstoupení/výpověď smlouvy v případě zvýšení ceny ukládá účastníkovi řízení energetický zákon, tedy pokud poučení poskytl, plnil pouze svoji zákonnou povinnost a toto jednání není možné považovat za přestupek. Správní orgán k námitce účastníka řízení uvádí, že předmětem správního řízení nebyla otázka splnění poučovací povinnosti, respektive, odpovědnost za přestupek uvedením poučení o možnosti odstoupit/vypovědět smlouvu v případě zvýšení ceny energií. Poučení zákazníka o možnosti odstoupit v rámci zasláných oznámení o zvýšení ceny nezakládá odpovědnost za přestupek, tato je řešena ve spojitosti se samotným zvýšením ceny plynu/elektriny, a to s ohledem skutečnost, že cena energií byla na základě dodatku zafixována a účastník řízení neměl oprávnění k jejich jednostranné změně.
- [80] Účastník řízení dále namítal, že zákazníkovi byla dána možnost reklamace, přičemž tato byla využita, účastník řízení reklamaci uznal a kladně vyřídil. K této námitce správní orgán jednak uvádí, že možnost zákazníka reklamovat nezakládá oprávnění účastníka řízení k jednání v rozporu s uzavřenými smlouvami či zákony. Nelze se tedy ztotožnit s jeho názorem, že jakékoliv jeho pochybení není podstatným, jelikož zákazník má právo se bránit ať pomocí reklamace, soudně, či mimosoudně. Ke kladnému vyřízení reklamace správní orgán uvádí, že obsahem spisového materiálu je pouze kladné vyřízení v případě prvního oznámení o zvýšení ceny plynu/elektriny ve dnech 5. a 8. listopadu 2021. V předmětných případech zákazník také namítal neoprávněnost zvýšení ceny plynu/elektriny s odmítnutím odstoupení od uzavřených smluv, přičemž účastník řízení e-mailem ze dne 24. listopadu 2021 zákazníkovi sdělil, že došlo k chybě, jelikož dodatek nebyl zaevidován v rámci systému účastníka řízení, přičemž mělo dojít k opravě a nastavení **fixované ceny** na dobu 3 let, v souladu s dodatkem. V rámci výše uvedeného případu má tedy správní orgán za to, že skutečně došlo ke kladnému vyřízení věci. Účastník řízení však svůj záměr zvýšit zákazníkovi cenu opakoval oznámením ze dne 10. a 18. února 2022, což jednak správní orgán již nepovažuje za administrativní pochybení, jehož by se mohl účastník řízení znova dovolávat, přičemž nebylo ani doloženo namítané kladné vyřízení reklamace. Účastník řízení v rámci vyjádření ze dne 12. srpna 2022 označil jako důkaz dopis (reklamace) zákazníka

ze dne 24. června 2022, vyřízení reklamace ze dne 1. července 2022 a opravnou fakturu ze dne 4. července 2022, avšak označené důkazy ani přes výzvu správního orgánu nedoložil.

- [81] Účastník řízení dále namítá, že nebyla sjednána fixní cena, ale cena individuální, přičemž ze smlouvy jednoznačně vyplývá, že účastník řízení je oprávněn měnit sjednané ceny za podmínek sjednaných v obchodních podmínkách, kdy toto právo nebylo podle názoru účastníka řízení dodatkem dotčeno. Správní orgán jednak odkazuje na část. IV. III. tohoto rozhodnutí, v rámci níž se zabýval otázkou fixních cen a závaznosti ujednání ve smlouvě, respektive dodatku. Správní orgán pouze znova zdůrazňuje, že s ohledem na znění dodatku má za prokázáno, že v daném případě se jednalo o ceny fixní, a nikoliv ceny individuální s možností změny, jež byly prvotně předmětem smlouvy o dodávce plynu/elektriny, právě s ohledem na provedenou změnu dodatkem. Správní orgán se také pozastavuje nad sdělením účastníka řízení, že fixní cena sjednána nebyla, když v rámci vyřízení reklamace ze dne 24. listopadu 2021 bylo zákazníkovi výslovně sděleno, že došlo k nastavení fixních cen na dobu 3 let s odkazem na uzavřený dodatek. Také v samotných oznámeních o změně ceny plynu/elektriny je uvedeno, že „*Cenové podmínky pro naše zákazníky jsme vždy dodrželi pro celé období fixace ceny, tak jak bylo smluvně sjednáno. I když nás to netěší, musíme tentokrát i my bohužel reagovat navýšením některých cen...*“. Se současným tvrzením účastníka řízení, že se v případě zákazníka nejednalo o ceny fixní se tedy nelze ztotožnit, jelikož ze spisového materiálu a z dokumentů účastníka řízení zcela jasně vyplývá, že se o fixní ceny jednalo a účastník řízení si této skutečnosti byl vědom, respektive ji sám uváděl.

V. Uložení správního trestu

- [82] Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přešupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.
- [83] Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení do úvahy pouze napomenutí či pokuta. Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru ERÚ ve vztahu ke spáchanému přestupku přílehavý, zejména s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.
- [84] S ohledem na skutkové okolnosti dospěl správní orgán k závěru, že v daném případě nebyly naplněny ani podmínky, které by umožňovaly případně upuštění od uložení správního trestu.
- [85] Správní orgán s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správního trest ve formě pokuty.
- [86] Podle ust. § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele lze za přešupek podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč.
- [87] Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.
- [88] Přestože účastník řízení spáchal pokračující přešupek pouze dvěma dílčími útoky, kdy se samozřejmě jedná o nejmenší počet dílčích útoků v případech, které je možno vyhodnotit jako pokračování v přestupku, považuje správní orgán tuto skutečnost za zvyšující závažnost přestupku ve smyslu ust. § 38 písm. g) zákona o odpovědnosti za přestupky, jelikož spáchání projednávaného pokračujícího

přestupku mělo dva následky (zvýšení ceny dodávky plynu a zvýšení ceny dodávky elektřiny), od čehož nelze při hodnocení závažnosti přestupku odhlédnout.

- [89] Správní orgán považuje nekalou obchodní praktiku za velmi závažnou, a to z hlediska ekonomického i časového. Zákazník na základě dodatku uzavřeného s účastníkem řízení zvolil nabídku s fixací ceny na určitou dobu a počítal s určitou jistotou neměnné ceny. Účastník řízení zákazníkovi v době energetické krize výrazně změnil podmínky smluvního vztahu, a to tak, že mu bude dodávat danou komoditu za cenu skoro dvojnásobnou, čímž dostal zákazníka do složité situace z pohledu větší finanční zátěže, se kterou rozumně nemohl počítat. Druhou možností zákazníka bylo odstoupení od uzavřené smlouvy a přechod k jinému dodavateli energií, za ceny zcela jistě vyšší, než byly ceny fixované v rámci závazku účastníka řízení. V obou případech má jednání účastníka řízení přímý negativní dopad do majetkové sféry spotřebitele.
- [90] I přes to, že se účastník řízení užil nekalou obchodní praktiku pouze vůči jednomu zákazníkovi, je nutné, aby uložená pokuta za toto jednání překračovala několiknásobně prospěch, který z takového jednání účastník řízení mohl realizovat.
- [91] Pokud se má správní orgán vyjádřit k povaze činnosti účastníka řízení, pak lze konstatovat, že účastník řízení jako subjekt, jehož podnikatelskou činností je poskytování sdružených služeb dodávky plynu/elektřiny, by měl ke svým zákazníkům přistupovat zodpovědně, poctivě a s odbornou péčí. Jestliže však lze v činnosti účastníka řízení vysledovat snahu o oklamání svých zákazníků a obohacení se na jejich úkor, nespátňuje v tom správní orgán povahu řádného a čestného provozování činnosti v energetickém odvětví. I k tomu pak správní orgán přihlédl při stanovování výše uložené pokuty jako k okolnosti tuto pokutu zvyšující.
- [92] Správní orgán k tvrzení, že se ve věci vytýkaného jednání jednalo o opakované pochybení, respektive administrativní chybu, účastníka řízení nepřihlížel jako k polehčující okolnosti, jelikož má jednak za to, že v prvním případě oznámení o zvýšení ceny energií lze akceptovat administrativní pochybení, jež bylo na základě reklamace vyřízeno, avšak opakovanost této činnosti již nelze opomíjet pouze s odkazem na další administrativní omyl či špatnou evidenci. Dále správní orgán podotýká, že dokumenty prokazující kladné vyřízení opakované reklamace, jež se týkala vytýkaného jednání účastníka řízení, jím nebyla ani přes výzvu správního orgánu doložena.
- [93] Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.
- [94] Co se týče osoby pachatele přestupku vycházel správní orgán při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.
- [95] Při stanovení výše uložené pokuty správní orgán rovněž přihlédl k tomu, že účastník řízení byl již v minulosti uznán vinným ze spáchání přestupku ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně rozhodnutím č. j. [REDAKCE] ze dne 24. března 2020, který nabyl právní moci dne 9. dubna 2020, což z hlediska hodnocení osoby účastníka řízení a jeho sklonům k opakovanému porušování právních předpisů vedlo ke zvýšení ukládané pokuty.
- [96] Správní orgán se také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem. Účastník řízení v rámci správního řízení své majetkové poměry nedoložil. Správní orgán tedy vycházel z veřejně

dostupných informací v rámci obchodního rejtríku. Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2020 správní orgán zjistil, že účastník řízení dosáhl tržeb za prodej zboží ve výši 193 479 000 Kč (v předchozím účetním období 159 136 000 Kč) a výsledku hospodaření za účetní období ve výši 10 805 000 Kč (v předchozím účetním období – 6 627 000 Kč), přičemž čistý obrat za účetní období činil 196 827 000 Kč (v předchozím účetním období 161 353 000 Kč).

- [97] Podle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.
- [98] Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, stanovil správní orgán účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že uložená pokuta byla stanovena při samé spodní hranici zákonného rozpětí pokuty a činí méně než 4 % zákonného rozpětí výše pokuty, nelze tedy uvažovat o její nepřiměřenosti. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující, a současně není pro účastníka řízení i s ohledem na jeho majetkové poměry likvidační.
- [99] Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o ochraně spotřebitele. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi ERÚ v obdobných nebo shodných případech.

VI. Náklady řízení

- [100] Souběžně je výrokiem II. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Gabriela Košťálová
oprávněná úřední osoba
Oddělení sankčních řízení

Obdrží: Společnost Utylis Energie s.r.o.